

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 256/2020
17.06.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужила АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Радивоје Зекић, адвокат из ..., против тужених „Generali osiguranje Srbije“ А.Д.О. из Новог Београда, и ВВ из ..., чији је пуномоћник Светлана Мирослављевић Стојановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужила изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9638/18 од 17.09.2019. године, у седници одржаној дана 17.06.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована ревизија тужила изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 9638/18 од 17.09.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Вршцу П 1189/18 од 27.09.2018. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен захтев тужила и обавезани тужени да тужилама на име накнаде нематеријалне штете солидарно исплате укупан износ од 390.000,00 динара и то тужили АА на име накнаде нематеријалне штете по основу претрпљених физичких болова износ од 70.000,00 динара и по основу претрпљеног страха износ од 130.000,00 динара, а тужили ББ на име накнаде нематеријалне штете по основу претрпљених физичких болова износ од 90.000,00 динара и по основу претрпљеног страха износ од 100.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је, као неоснован захтев тужила у делу у коме су тражиле да се обавежу тужени да им исплате преко укупно досуђеног износа од 390.000,00 динара па до укупно траженог износа од 460.000,00 динара, за још 70.000,00 динара и то АА на име накнаде нематеријалне штете за претрпљени страх преко досуђеног износа од 130.000,00 динара до траженог износа од 170.000,00 динара, за још 40.000,00 динара и ББ на име накнаде нематеријалне штете на име претрпљених физичких болова преко досуђеног износа од 90.000,00 динара до траженог износа од

100.000,00 динара, за још 10.000,00 динара и на име накнаде нематеријалне штете на име претрпљеног страха преко досуђеног износа од 100.000,00 динара до траженог износа од 120.000,00 динара, а за још 20.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужилима на име трошкова поступка плате 226.470,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 9638/18 од 17.09.2019. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом и трећем изреке, тако што је одбијен, као неоснован захтев којим су тужиле тражиле да се тужени обавезу да им на име накнаде штете солидарно исплате и то тужили АА на име физичких болова износ од 70.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од 130.000,00 динара, а тужили ББ на име физичких болова износ од 90.000,00 динара и на име претрпљеног страха износ од 100.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке, обавезане су тужиле да на име трошкова целокупног поступка исплате туженом ВВ износ од 95.900,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог „Generali osiguranje Srbije“ А.Д.О. за накнаду трошкова поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиле су благовремено изјавиле ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану одлуку, применом члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, ... 18/20), и утврдио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд, као ревизијски пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, 23.11.2015. године догодила се саобраћајна незгода, коју је скривио тужени ВВ, управљајући возилом које је било осигурано од одговорности за штете причињене трећим лицима код туженог „Generali osiguranje“ А.Д.О. У тој саобраћајној незгоди тужила АА задобила је лаке телесне повреде: натегнуће вратног дела кичменог стуба и нагњечење надлактице са леве стране. У тренутку повређивања тужила АА је трпела болове средњег интензитета који су трајали пар сати, до стављања имобилизације, након чега је трпела болове слабог интензитета који су трајали све време ношења имобилизације (две недеље), као и пар дана након што је имобилизација скинута. Тужила АА је доживела примарни страх јаког интензитета у трајању од три минута, а након тога је трпела секундарни страх јаког до средњег интензитета у трајању око 15 часова, да би након тога трпела и секундарни страх средњег интензитета у трајању од две недеље, а потом и страх слабог интензитета до недељу дана, код тужиле постојао је и позни страх у околностима које су је асоцирале на трауматски догађај (управљање путничким возилом) у трајању од месец дана. Тужила ББ је задобила лаке телесне повреде: нагњечење поглавине и огуљотину коже са леве стране врата. У тренутку повређивања тужила ББ је трпела бол јаког интензитета који је трајао до пријема у болницу, након тога је у наредних 5-7 дана трпела болове средњег интензитета, а потом и болове слабог интензитета у трајању од месец дана. Тужила ББ је претрпела примарни страх јаког интензитета у трајању од 3 минута, након тога је трпела секундарни страх јаког интензитета у трајању од 20 минута, који је након што је прегледана трансформисан у секундарни

страх средњег интензитета у трајању од сат времена, након сазнања да нема тежих повреда и да треба да узима само лекове против болова, трпела је секундарни страх средњег до слабог интензитета у трајању од четири месеца у ком периоду је имала интензивну главобољу. Тужила ББ трпела је и позни страх у виду реактивирања страха у околностима које је асоцирају на штетни догађај и то је трајало четири месеца. Тужени „Generali osiguranje“ А.Д.О. је 09.09.2016. године тужилама исплатило накнаду и то свакој од њих, по сваком од видова претрпљене штете (физички болови и претрпљени страх) износ од по 80.000,00 динара.

Првостепени суд је делимично усвојио захтев тужила за накнаду нематеријалне штете, ближе одређено у ставу првом изреке првостепене пресуде, оценивши да тужилама накнада нематеријалне штете није у целини исплаћена у вансудском поступку.

Супротно закључку првостепеног суда, другостепени суд је оценио да је тужилама накнада нематеријалне штете у целини исплаћена у вансудском поступку, са којих разлога је преиначио првостепену пресуду у усвајајућем делу и одбио као неосноване захтеве тужила за накнаду нематеријалне штете.

По оцени Врховног касационог суда правилно је одлучио другостепени суд правилном применом материјалног права.

Неосновано се ревизијом указује на погрешну примену материјалног права и да тужилама припадају већи износи на име накнаде ових видова нематеријалне штете.

Наиме, висина накнаде штете одређује се према околностима сваког конкретног случаја, а приликом одлучивања о захтеву за накнаду нематеријалне штете, као и о њеној висини, води се рачуна о значају повређеног добра и циљу коме служи та накнада, али и о томе да се њоме не погодује тежњама које нису спојиве са њеном природом и друштвеном сврхом. Смисао и циљ правичне новчане накнаде сагласно члану 200. Закона о облигационим односима је задовољење (сатисфакција), а правична новчана накнада требало би да код оштећеног успостави извесну психичку и емоционалну равнотежу нарушену штетним догађајем, односно ублажи душевни бол. Стога је правилан закључак другостепеног суда да би у време извршене исплате накнаде штете тужилама од стране туженог „Generali osiguranje Srbije“ А.Д.О. (09.09.2016. године) тужили АА припала правична новчана накнада на име физичких болова у износу од 60.000,00 динара и на име претрпљеног страха у износу од 80.000,00 динара, а тужили ББ на име претрпљених физичких болова у износу од 80.000,00 динара и на име претрпљеног страха у износу од 80.000,00 динара, и да овако одмерени износи у свему одговарају значају повређеног добра и циљу коме накнада служи, као и трајању и интензитету физичких болова и страха, применом члана 200. Закона о облигационим односима. С обзиром да је тужилама у вансудском поступку исплаћена накнада нематеријалне штете која им по оцени другостепеног суда припада, то је правилно одлучио другостепени суд када је преиначио првостепену пресуду и одбио, као неоснован захтев тужила за накнаду ових видова нематеријалне штете, правилном применом материјалног права.

Са напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**